

POCHWAŁA OJCOSTWA

Pieśń napisana na uczczenie radosnego zdarzenia w rodzinie dyrektora „Zielonego Balonika”, a poprzedzona dwiema strofkami treści ogólnofilozoficznej

Nuta: *Danse du ventre*

Życie ludzkie na pozór, to zwykły kawał,
Lecz on nie jest tak prosty, jakby się zdawał;
Ledwie się wyznasz na niem,
Już jest starym draniem:
Kiedyś taki rozumny,
Władze do trumny ...

Jednakowo dla wszystkich świat ten się kręci,
W mózgu zasad przybywa, a w żyłach rtęci ...
Reumatyzmy już łupią,
Coraz bardziej jest głupio,
Czują już nasze kości
Przedsmak wieczności ...

Z czymże staniesz przed Stwórcą, miły „Stasinku”,
Gdy napełnisz niebios zapachem kminku?
Tam już skończy się błaga,
Rozbiorą cię do naga,
Nikt się tam nie przestraszy
Białych kamaszy ...

Na początek spróbujesz łąć na potęgę:
Wówczas Pan Bóg otworzy ogromną księgę:
Stanisław Sierosławski -
ODKRYCIA, WYNAŁAZKI
I kobiety ramoty
Każdej soboty ...

I Stwórcą wyda wyrok zwięźle i krótko:
Mój Stasinku, „właściwie” to jest „malutko”;
Za to, żeś żył tak marnie,
Będziesz cierpiał męczarnie,
Robił numer niedzielny
W prasie piekielnej.
Rozpłacze się Stasinek jak małe dziecko,
Zacznie bąkać coś z cicha o k a b a r e c i e ..

Na to przyskoczą diabły
I po twarzy wybladłej
Lizać go zaczną, przy tem
Głaszcząc kopytem ...

Jeden ciągnie za nogę, drugi za ucho;
Wówczas widząc Stasinek, że już z nim krucho,
Krzyknie głosem straszliwym:
„Byłem ojcem szczęśliwym!
Sił przelałem ostatek
W siedmioro dziątek!

„Jedni czynią swe dzieła farba na płótnie,
Inni się nad marmurem pocą okrutnie
Lub gdy żądza ich zbierze,
Smarują na papierze,
Aby krew ich męczarni sprzedać w księgarni!

„Laury takie nie skuszą duszy mej hardej,
Nie mam dla tych igraszek nic prócz pogardy.
Ja, z przeproszeniem waszem,
Byłem nowym Fidiaszem,
Rzeźbiłem żywe ludzkie
W niemałym trudzie!

„Właśnie kwili w kolebce siódma dziecina,
Poprzysiągłem nie spocząć niżej tuzina,
Niestety śmierć zdradziecka
Przerwała wyrób dziecka,
Wydarła mnie, zbyt skora,
Służbie Amora!”

Jeden okrzyk podziwu w krąg się rozlegnie;
By oglądać herosa, niebo się zbiegnie
I w wielkiej chwale siędzie,
I dumne jego łądzwie
Sławić będą, hen z góry,
Anielskie chóry;

I w wielkiej chwale siędzie,
I płodne jego łądzwie
Sławić będą, hen z góry,
Anielskie chóry!

Pisane w r.1908